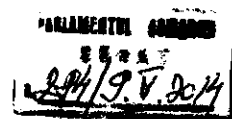

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

829
20042014

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru completarea art. 4 din Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii*”, inițiată de domnul deputat PSD Ion Melinte și un grup de parlamentari aparținând Grupurilor parlamentare ale PSD și PNL (Bp. 70/2014).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare completarea art.4 din *Legea nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată*, cu patru noi alineate, **alin. (2¹)-(2⁴)**, propunându-se ca, în cazul în care un copil este abandonat mai mult de o lună de persoana care primește alocația de stat pentru copii, reprezentanții serviciului public de asistență socială, ori după caz, ai „Direcției Generale de Asistență Tehnică și Protecția Copilului” să constate situația și să instituie tutela, astfel încât alocația să fie acordată reprezentantului legal și folosită în interesul copilului.

II. Observații

1. Menționăm faptul că *Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată*, reglementează mijloacele de intervenție în caz de constatare a abuzului, a neglijenței sau a altor acțiuni care lezează interesul copilului, precum și instituirea tutelei.

Semnalăm că soluțiile legislative preconizate vin în contradicție cu mecanismele și procedurile prevăzute de *Codul civil și Legea nr. 272/2004*, care reglementează măsurile de protecție ce se impun a fi instituite în situația copilului neglijat (plasamentul în regim de urgență, plasamentul ori tutela) și condițiile în care asemenea măsuri pot fi dispuse (art. 110 și următoarele din *Codul civil*, art.54 și următoarele din *Legea nr. 272/2004*).

2. În ceea ce privește termenul „dezinteres” din cadrul inițiativei legislative, precizăm că prevederile *Legii nr. 272/2004* utilizează noțiune de „neglijență”, definită de art.94 alin.(2) din lege ca fiind „omisiunea, voluntară sau involuntară, a unei persoane care are responsabilitatea creșterii, îngrijirii sau educării copilului de a lua orice măsură pe care o presupune îndeplinirea acestei responsabilități, care pune în pericol viața, dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală sau socială, integritatea corporală, sănătatea fizică sau psihică a copilului și poate îmbrăca mai multe forme: alimentară, vestimentară, neglijarea igienei, neglijarea medicală, neglijarea educațională, neglijarea emoțională sau părăsirea copilului/abandonul de familie care reprezintă cea mai gravă formă de neglijare”.

3. Referitor la reglementarea propusă la **alin. (2⁴) al art.4**, precizăm că alin. (10) al aceluiași articol din *Legea nr. 61/1993* prevede că, în situația în care copiii, pentru care s-a stabilit măsura de protecție specială prevăzută la art. 62 alin (1) lit. c) din *Legea nr.272/2004*, sunt în întreținerea familiei sau, după caz, s-a instituit măsura alternativă a tutelei ori măsura de protecție specială a plasamentului la o familie, persoană sau la asistentul maternal, suma cu titlul de alocație de stat capitalizată poate fi utilizată de către reprezentantul legal al copilului în interesul acestuia, prin hotărârea comisiei pentru protecția copilului.

4. Menționăm că denumirea instituției care are obligația constatării abandonului copilului și instituirii tutelei este redată eronat, titulatura corectă a acesteia fiind *Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului